

ע"פ 9224/18 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

ע"פ 9224/18

לפני:

כבוד הנשיאה א' חיות

המערער:

פלוני

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה מיום
26.12.2018 בתפ"ח 10493-08-18 אשר ניתן על
ידי כבוד השופטים כ' סעב, י' ליפשיץ וג' ציגלר

בשם המערער:

עו"ד שי שורר; עו"ד איתי כהן

פסק-דין

ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (השופט כ' סעב, השופט י' ליפשיץ והשופטת ג' ציגלר) מיום
26.12.2018 בתפ"ח 10493-08-18 שלא לפסול עצמו מלדון בעניינו של המערער.

1. נגד המערער הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של רצח בכוונה תחילה, ניסיון לרצח ועבירות
נוספות. בהחלטת בית המשפט (הנשיא ר' שפירא) מיום 6.8.2018 נותב התיק להקראה בפני הרכב תורן תוך שצוין כי
לאחר ההקראה יועבר התיק לשמיעה לפני הרכב שייקבע. בדיון ביום 29.8.2018 ביקש המערער להתיר לו להשיב
לאישום במועד מאוחר יותר לאחר קבלת מלוא חומר החקירה ולאחר שסוגית הייצוג תוסדר באופן סופי. בית המשפט
קיבל את הבקשה ודחה את ההקראה בקובעו כי היא תיערך בפני ההרכב שידון בתיק. כמו כן, בית המשפט האריך
בהסכמת הצדדים את המועד להוצאת תעודת חיסיון על ידי המשיבה ביחס לחלק מחומר החקירה. בית המשפט שב

והאריך את המועד להוצאת תעודת חיסיון פעמיים נוספות. בפתח הדיון ביום 26.11.2018 הודיע המערער כי שכן סנגור חדש שייצגו בהליך. לאחר שהחלפת הייצוג אושרה על ידי בית המשפט טען סנגורו החדש של המערער כי טרם הוצאה תעודת חיסיון על ידי המשיבה. בתגובה לכך ביקשה המשיבה ארכה בת חודש ימים להגשת תעודת החיסיון, ועורך דינו של המערער הותיר את הבקשה לשיקול דעת בית המשפט בכפוף לכך ש"יקבע בעוד 30 יום דיון תזכורת ללא הנאשם [המערער]. אני מאמין שב-30 ימים האלה לא אספיק ללמוד את החומר, אבל אוכל לדעת איפה אני נמצא". בית המשפט הורה, על אחר, על מתן ארכה בת 25 ימים להוצאת תעודת החיסיון ועל קביעת דיון למתן תשובה לאישום ליום 26.12.2018. בדיון שהתקיים במועד זה עדכן סנגורו של המערער את בית המשפט כי טרם הוצאה תעודת חיסיון והלין על כך שאף לא הוגשה בקשה להארכת מועד להגשתה. המשיבה ביקשה בתגובה ארכה נוספת בת 21 ימים להוצאת תעודת החיסיון, וצינה כי לא הוגשה בקשת ארכה בעניין זה מחמת תקלה וביקשה לקבוע מועדי הוכחות בהליך. סנגורו של המערער התנגד לבקשה וטען כי קביעת מועדים להוכחות בטרם העברת חומר החקירה פוגעת בזכותו של המערער להליך הוגן. בית המשפט קיבל את בקשת המשיבה וקבע דיון למתן תשובה לאישום ומספר דיונים נוספים לשמיעת ראיות. בשלב זה עתר סנגורו של המערער לפסילת בית המשפט.

המוטב (השופט' סעב, השופט' ליפשיץ והשופט' ג' ציגלר) דחה את בקשת הפסלות וקבע - "בחנו את טענותיו [של המערער] והחלטנו לדחות את הבקשה. לא נראה לנו כי יש בנימוקי הסניגור המלומד כדי להוות בסיס לפסילת ההרכב". לאחר שהמערער העלה טענות נוספות בעניין זה ואף עתר לעכב את הדיון בהליך לשם הגשת ערעור על ההחלטה בעניין הפסלות, קבע בית המשפט כי: "לא נראה לנו כי זכויותיו של הנאשם [המערער] נפגעו משלא עכבנו את הדיון לבקשת הסניגור עקב דחיית הבקשה לפסול את ההרכב. זכות זו עומדת לו גם בשלב זה. ביהמ"ש אינו שומע ראיות בישיבת היוסוכל אשר עשה כדי לקדם את הדיון בתיק זה, הוא קביעת מועדים, הן למתן תשובה לאישום לאחר שהסניגור יקבל את החומר החסר והן לקביעת מועדים לשמיעת ראיות".

2. מכאן הערעור שלפניי. המערער טוען כי המוטב גיבש עמדה סופית שבאה לידי ביטוי באמון שנתן במשיבה חרף העובדה שלא מילאה אחר החלטתו מיום 26.11.2018 והוא סבור שמראית פני הצדק מחייבת להעדיף את הזכות להליך הוגן על פני החשת ההליך המשפטי.

3. דין הערעור להידחות. טענותיו של המערער מופנות, הלכה למעשה, נגד החלטת בית המשפט בעניין הארכת המועד להוצאת תעודת החיסיון וקביעת מועדים לדיוני הוכחות. טענות אלו הן טענות ערעוריות במהותן המופנות כלפי החלטות ביניים בהליך פלילי. אין מקום לברר טענות מסוג זה במסגרת הליכי פסלות (ע"פ 9262/17 פלונית נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (13.12.2017)). אף לא מצאתי בטעמי המערער עילה לקבלת הערעור בשל מראית פני הצדק (ע"א 9108/08 פלוני נ' פלונית, פסקה 6 (9.12.2008)).

בשולי הדברים ובלא שיש בכך כדי להשליך על סוגיית הפסלות אעיר עם זאת, כי בקשות ארכה חוזרות ונשנות המועלות מטעם המשיבה לצורך הצגת תעודת חסיון לאחר הגשת כתב-האישום, אין להן מקום ומן הראוי כי המשיבה תיערך כנדרש ומבעוד מועד להצגת תעודת החסיון בד בבד עם הגשת כתב-האישום.

הערעור נדחה.

ניתן היום, י"א בשבט התשע"ט (17.1.2019).

עמוד 2

ה נ ש י א ה
